

- bnie, kosztu swego wyrobu, zmniejszy zaś swój zysk.
10. Za jaki okres czasu zestawia się kosztu ogólne?
Z reguły za okres jednego roku.
11. Jakie są sposoby rozliczania kosztów ogólnych?
Cztery a) na robociznę,
b) na godziny warsztatowe,
c) na materiał,
d) na kosztu wyrobienia.

12. W jaki sposób rozlicza się kosztu ogólna na robociznę?

Sumę kosztów ogólnych z całego roku dzieli się przez sumę godzin pracy produktywnej, oddanej w ciągu roku przez wszystkich pracowników, nie wyłączając mistrza. Uzyskany w ten sposób iloraz oznacza procentową liczbę, którą wypadnie przy kalkulacji ceny doliczyć do kosztów robocizny.

13. W jaki sposób rozlicza się kosztu ogólna na godziny warsztatowe?

Sumę kosztów ogólnych z całego roku dzieli się przez sumę godzin warsztatowych, spędzonych przy produktywnej pracy tak mistrza jak i wszystkich pracowników. Uzyskany w ten sposób iloraz oznacza procentową liczbę, którą wypadnie przy kalkulacji ceny doliczyć w ustalonych procentach zależnie od ilości godzin warsztatowych, oddanych przy wykonaniu pewnej pracy lub wyrobu.

14. W których przedsiębiorstwach rzemieślniczych stosować należy system rozliczania kosztów ogólnych na robociznę?

We wszystkich prawie przedsiębiorstwach, a zwłaszcza w tych, w których suma płac jest wysoką w stosunku do sumy kosztów za materiał.

15. W których przedsiębiorstwach rzemieślniczych stosować należy system rozliczania kosztów ogólnych na godziny warsztatowe?

W mniejszych warsztatach rzemieślniczych, w których pracownicy otrzymują w przybliżeniu równe płace za 1 godzinę pracy.

16. Co winien rzemieślnik mieć na uwadze przy obliczaniu wysokości swego zysku?

Kosztu utrzymania siebie i rodziny, czy przebywa w mieście lub na wsi, jaką stopę życiową prowadzi, jak jest położony jego warsztat, jakie są stosunki konkurencyjne, jaki jest stosunek między popytem a podażą, czy sprzedaje swe wyroby wprost odbiorcom czy przez pośredników czy sprzedaje na kredyt lub za gotówkę, czy prowadzi osobny swój sklep oraz czy sprzedaje swe wyroby masowo czy też w drobnych ilościach.

17. Dlaczego rzemieślnik winien prowadzić księgę kalkulacji?

Ponieważ umożliwia mu ona przejrzysty przegląd wszystkich robót przyjętych i wykonanych jakoteż ustalenie jego własnych kosztów i ułatwia kalkulację.

18. Dlaczego rzemieślnik winien być obeznany z rachunkami, księgowością i zasadami kalkulacji?

Ponieważ znajomość rachunków zabezpiecza go od pomyłek i strat, prowadzenie ksiąg umożliwia mu dokładny wgląd w stan finansowy jego przedsiębiorstwa a umiejętność kalkulowania zabezpiecza mu zyski, temsamem zaś korzystny rozwój przedsiębiorstwa.

19. Czem się tłumaczą niskie ceny u niektórych mistrzów krawieckich?

Utrzymywaniem małego i taniego mieszkania, zatrudnianiem tanich i szybkich w pracy sił, tanim zakupem materiału, większą oszczędnością w kroju i zadawaniem się szczupłym zyskiem.

20. Co powoduje upadanie przedsiębiorstwa?

Niekorzystne zakupno towarów, nieumiejętność kalkulacji, brak oszczędności w zużyciu materiałów kroju i dodatków oraz nierzetelna obsługa klientów.

Dopuszczenie do egzaminu.

Podanie pisemne o dopuszczenie do egzaminu mistrzowskiego składa kandydat do Izby Rzemieślniczej. Do podania należy dołączyć:

1. własnoręcznie napisany krótki życiorys kandydata;

2. metrykę urodzenia;

3. świadectwo złożenia egzaminu czeladniczego;

4. świadectwo conajmniej trzyletniej pracy w charakterze czeladnika w danym rodzaju rzemiosła;

5. świadectwo szkół przemysłowych, do których kandydat uczęszczał, lub kursów zawodowych;

6. takse egzaminacyjną.

O dopuszczeniu do egzaminu decyduje prezydent Izby Rzemieślniczej po wysłuchaniu opinii przewodniczącego komisji egzaminacyjnej mistrzowskiej. W wypadku odmownej decyzji prezydenta, kandydat ma prawo odwołać się w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następującego po otrzymaniu decyzji do zarządu Izby, który decyduje ostatecznie.

Sztuka mistrzowska.

Egzamin praktyczny polega na wykonaniu przez kandydata sztuki mistrzowskiej, oraz potrzebnych do tego rysunków.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza sztukę mistrzowską do wykonania, jak również określa miejsce i czas jej wykonania, a w razie potrzeby i jej dostarczenie.

Sztuka mistrzowska powinna być tak wybrana, żeby odpowiadała istotnemu zadaniu i nie była połączona ze znacznymi kosztami.

Na wykonanie sztuki musi być wyznaczony odpowiedni lokal.

Przez wykonanie sztuki mistrzowskiej kandydat winien wykazać, że na tyle opanował swój zawód iż potrzebne przeciętne prace w danym rzemiośle może już zupełnie samodzielnie wykonywać.

Nadzór nad wykonywaniem sztuki mistrzowskiej sprawuje wyznaczony przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej jeden z członków tejże komisji. Nie może sprawować nadzoru nad wykonaniem sztuki mistrzowskiej osoba spokrewniona lub spowinowacana z kandydatem, bądź też związana z nim jakimikolwiek bądź interesami.

Osoba, sprawująca nadzór nad wykonywaniem sztuki mistrzowskiej wystawia zaświadczenie pisemne, że kandydat wykonał sztukę samodzielnie bez niczyjej pomocy. Jeżeli jakakolwiek pomoc była okazana, to należy w zaświadczeniu wymienić w jakim zakresie.

Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wykonaną sztukę mistrzowską za dobrą, kandydat zostaje dopuszczony do dalszych egzaminów.

Egzamin ustny.

Egzamin ustny powinien być z reguły poprzedzony omawianiem z kandydatem wykonanej przez niego sztuki mistrzowskiej, a w razie potrzeby — i próbnej pracy.